

i det hele gjorde hans Tilbagekomst ikke det Indtryk, som den under andre Omstændigheder vilde have gjort; — Faderens Tilstand optog naturligt alles Sind og Tanker. Desuden ventedes der i Løbet af Dagen endnu to af de borteværende Søsken, der straks om Morgen var bleven hidkaldte ved Telegram, nemlig den Broder, der var Kapellan paa Fyen, og en Søster, som var gift med en Læge i en af de smaa Limfjordsbyer. Ogsaa til disse skulde der sættes Værelser istand, saa alle havde fuldt op at gøre.

Dertil kom, at der hvert Øjeblik indtraf Bud rundtom fra Folk i Byen med Forespørgseler til den syges Befindende. Per, der tilbragte den meste Tid ude i Haven, hvor han kunde ryge, holdt af en vis Nysgerrighed et Øje med Forstuedøren, hvor Budene modtog Besked; og med Forbavselse lagde han Mærke til, at flere af Byens anseteste Familjer paa denne Maade lagde deres Deltagelse for Dagen. Han modtog herigennem det første Indtryk af den Sejr, som Faderen under hans Fraværelse endelig havde vundet i den verdsligsindede By, hvor man i sin Tid havde modtaget ham med en saa overlegen Latter og senere bekæmpet ham med saa megen Forbitrelse. Om det saa var den kammerherrebetitlede Amtmand, sendte han i Visittiden sin liberiklædte Tjener med en ærbødigt formet Forespørgsel til »Hans Velærværdigheds« Befindende.

Det var gaaet Pastor Sidenius, som det plejer